

fordømme i høj Grad, at Folk prygle hinanden, og der er jo i denne Sal talt mange indignerede Ord om Bøllerne, men nu er der jo et Lovforslag fremme om at organisere Pryglene, om at Staten skal være en Slags — jeg ved ikke, om jeg tør bruge dette Udtryk — Overbølle, der skal slaa løs paa Bøllerne. Vi fordømme sikkert ogsaa Spil. Vort Politi er ude efter enhver privat Spillebank, det er i Virksomhed mod al Slags Spil, men selv organisere vi Spil. Det forekommer mig, at vi ved den Slags Lovforslag ikke foregaa med noget godt Eksempel, men tværtimod med et meget daarligt, og at Befolkningen har Ret til at sige: Forbyde os dette og hint, men I gøre det selv. Vi have fra de sidste Dage et Eksempel paa, at en Officer er bleven truet med Afsked, fordi han er imod Militarismen, imod, at Militærbyrden stiger. Saaledes ser Staten paa saadanne Mænd. Officerer, der agitere for Militærbyrdens Stigning, faa gladelig Lov at blive siddende, men Officerer, der agitere derimod, trues med Afsked! Jeg vil altsaa anbefale at stemme imod dette Lovforslag af de Grunde, jeg her har anført, og navnlig først og fremmest af den Grund, at vi ved at gaa længere paa denne Maade foregaa Befolkningen med et slet Eksempel, hvad der ikke skulde være vor Opgave.

J. J. Jensen: Til det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) maa jeg sige, at jeg ikke anerkender Rigtigheden af det Avisreferat, som det ærede Medlem oplæste. Det er saa misvisende som et Avisreferat kan være, og vi vide jo alle sammen, hvorledes der kan pyntes paa et saadant, naar det gøres med god Villie. For Resten ser jeg ikke, hvad Forbindelse det har med et Lotteri paa St. Thomas.

Finansministeren (Hage): At der kan siges adskilligt mod Lotterier, og adskilligt berettiget, det er noget, som ingen er i Tvivl om. Ingen vil paastaa, at denne Vej til at skaffe Indtægter for Statskassen i og for sig er den ønskeligste; naar man har andre Kilder og kan undgaa at benytte denne, vil det være at foretrække. Ganske vist synes det mig, at meget af det, som indvendes mod Lotterier af denne Art, er i høj Grad overdrevet, men jeg skal gøre de videst mulige Indrømmelser over for enhver nogenlunde begrundet Indvending. Saa meget mere forekommer det mig da, at der ikke er Anledning til mod et Forslag som dette at fremføre ogsaa

Indvendinger, som ere ugrundede. Det ærede Medlem vilde betragte dette som en af de Foranstaltninger, hvorved Regeringen agter at søge at ophjælpe de dansk-vestindiske Øer, og han spørger, om man tror, at man ved denne Foranstaltning kan gøre Befolkningen flittigere eller dygtigere. Nej ganske vist, det opnaar man ikke ved Hjælp af et Lotteri. Men det har jeg heller ikke tænkt mig. Formaalet med Lotteriet er at skaffe Kolonierne nogen Indtægt. Naar man ikke vil benytte en Udvej som denne, fordi man af Hensyn til moralske Betragtninger finder den u hensigtsmæssig, saa have vi to andre Veje at gaa. Den ene er den, at vi paa lægge Øerne selv Skatten i saa stort Omfang, som det er nødvendigt for at dække deres Udgifter; den anden er den, at Staten betaler for Øerne. Den sidste Vej er den, vi have fulgt hidtil. Men jeg ved ikke rettere, end at der bestandig fra Aar til Aar har lydt høje Klager, og ikke mindst fra det ærede Medlems Partifællers Side, over den store Byrde, som den aarlige Udgift til de vestindiske Øer er for Statskassen. Naar Staten altsaa ikke har Lyst til vedblivende at betale, i alt Fald ikke i saa stort Omfang som hidtil, maatte man, naar man skulde tage Pengene ind gennem Skatter, kaste Byrden herved over paa Øerne selv. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være forvisset om, at denne Fremgangsmaade ikke af Beboerne paa Øerne vilde blive anset som noget, der i særlig Grad vilde tjene til at fremme deres Vel eller til at lette deres økonomiske Opkomst. At der i visse Henseender, og naar det sker med fornøden Varsomhed, kan tages større Skatter og Afgifter af Øernes Befolkning, end den i de senere Aar har været vant til at udrede, er jeg tilbøjelig til at mene. Glemmes maa det dog ikke, at Forholdene derovre for Tiden ikke ere af de bedste, og at Grænsen for de Afgifter, man kan presse ud af Befolkningen, er forholdsvis snæver. Under disse Forhold synes det mig ret naturligt, at man ser sig om efter andre Indtægtskilder. Naar vi nu her hjemme i vort eget Land mene at kunne forene det med vor Moralitet at have et Lotteri, ved jeg ikke, hvorfor vi skulde være saa særdeles omtaalige ved at give private Tilladelse til mod en Afgift at oprette et Lotteri i Dansk-Vestindien. — Det ærede Medlem fortsatte med at sige, at denne Form for Lotteri er den forkasteligste af alle; her hjemme have vi noget, som hedder Klasse-lotteri, det kan endda gaa, men i Vestindien